

РЕШЕНИЕ

№ 1174

гр. София, 21.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 30.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **12682** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на Й. Г. Н. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу Заповед № 19 - 0367-000157/26.08.2019г., издадена от Началник на РУ В. към ОД на МВР П., с която на основание чл. 171, ал. 2а, б. "б" от ЗДвП е наложена ПАМ - прекратяване на регистрацията за срок от 6 месеца на лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] . Заявено е твърдение, че оспорената заповед е незаконосъобразна, поради допуснати съществени нарушения, доколкото към момента на проверката, същия нямал качеството на водач на МПС. Отправя искане към съда да постанови решение, с което да отмени процесната заповед. В съдебно заседание жалбоподателя не се явява. Вместо него се явява процесуален представител, адв. У. - САК, който поддържа жалбата и моли процесната заповед да бъде отменена.

Ответникът – Полицейски орган в отдел „ПП“ РУ В. при ОДМВР П., не се явява и не се представлява.

Представител на СГП , редовно уведомен, не се явява.

По фактите.

От събраните по делото доказателства се установява, че при извършена проверка на 25.08.2019г. на водача Й. Н. от [населено място] бил съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, серия ГА, № 14726/25.08.2019г. за това, че при

направена проверка е отказал проверка с техническо средство – алкотест дрегер А. с фабричен №0096 за установяване употреба на алкохол. Водача лъхал силно на алкохол, имал забавени движения и говор. Отказал да получи талона за медицинско изследване с №0059303. Управлявания автомобил марка БМВ с [рег.номер на МПС] е лична собственост на водача. Нарушението е квалифицирано по чл. 174, ал.3, предл.1 от ЗДвП. На 26.08.2019г. е издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка, която се обжалва в настоящото производство.

По делото е представено копие на свидетелство за правоуправление на водача – л.30-31 от делото; Заповед No 3123-74/18.01.2017г. на Директора на ОДМВР, с която е определил да прилагат с мотивирана заповед налагането на ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5 буква „а“ и т. 6 от ЗДвП длъжностни лица – държавни служители от ОПП при СДВР – полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР.

При служебно извършената проверка за законосъобразност на оспорвания административен акт, настоящият съдебен състав констатира, че същият е произнесен от компетентен орган, в законоустановената форма, при спазване на административно производствените правила за неговото издаване и в съответствие с приложимия материален закон. Този извод се налага по следните съображения:

Нормата на чл. 168, ал. 1 от АПК определя, че съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания за оспорване на административните актове по смисъла на чл. 146 от АПК. Оспореният акт е издаден от административен орган с териториална и материална компетентност, съгласно чл. 172, ал.1 от ЗДвП, който текст предвижда, че принудителните административни мерки по чл. 171, т.2а се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или оправомощени от тях длъжностни лица. Със Заповед No 3123-74/18.01.2017г. на Директора на ОДМВР П., последния е е оправомощил лицата, компетентни да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл. 171, т.2а от ЗДвП, между които е и издателя на оспорения в настоящото производство акт. Държавните служители от ОП, съгласно Заповед на МВР – л.19 от делото са определени като структури на МВР осъществяващи контрол по ЗДвП. Съдът констатира, също така, че е спазена предвидената от закона писмена форма и в акта се съдържат изискуемите реквизити по [чл. 59, ал. 2 АПК](#). Процесният акт е издаден след изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая. С налагането на посочените в акта мерки се прилага диспозицията на съответната правна норма, поради което тя не е средство за реализиране на правна отговорност, а цели обезпечаване изпълнението на конкретно правно задължение. Заповедта за налагане на ПАМ се налага въз основа на предвидените в закона предпоставки и се регулира от нормите на АПК. Редовно съставеният АУАН се ползва с доказателствена сила относно отразените в съдържанието му правнорелевантни факти, които съставляват основание за прилагане на ПАМ. Доколкото ПАМ се прилага за преустановяване на извършваното и констатирано с АУАН правонарушение, органът не е длъжен да уведомява нарушителя за възможността за налагането ѝ. Независимо,

че двете производства са самостоятелни и се подчиняват на различен правен режим, имат общ правопораждащ факт - извършено нарушение на ЗДвП. При издаване на процесната заповед съдът приема, че е спазена установената от закона форма. В този смисъл ТР № 16/1975 г. на ОСГК на ВС сочи, че е възможно мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед издаване на административен акт. В конкретния случай фактически основания се съдържат в Акт за установяване на административното нарушение, който изрично е посочен като основание за издаване на обжалваната заповед. Същият е съставен за установеното нарушение, предявен и връчен на нарушителя на 25.08.2019г. поставил и началото на административното производство по издаване на процесната заповед, поради което не е било необходимо да се изпраща друго уведомление до жалбоподателя по реда на чл. 26, ал.1 от АПК. Съдът приема, че в производството по издаването на обжалваната заповед не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. В съответствие с разпоредбата на [чл. 61, ал. 1 от АПК](#), акта е съобщен на жалбоподателя, което е удостоверено посредством нарочно изготвена разписка, подписана лично от жалбоподателя. Отделно от това е връчена лично на жалбоподателя и процесната обжалвана в това производство заповед, доказателства за което се съдържат на л.14 от делото.

По приложимото право.

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна. Жалбата е подадена срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения.

Разпоредбата на чл. 171, т. 2а от ЗДвП, към датата на съставяне на процесния акт, в сила от 03.01.2018г., гласи, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага ПАМ – прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или т.4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година. Съдът намира за установено е, че процесното МПС е собственост на жалбоподателя, видно от представеното свидетелство за регистрация на МПС, поради което и приема за доказано това обстоятелство предвид цитираната разпоредба на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП.

Видно от административната преписка, водачът е санкциониран за това, че при направена проверка е отказал проверка с техническо средство – алкотест дрегер А. с фабричен №0096 за установяване употреба на алкохол; лъхал е силно на алкохол, имал забавени движения и говор; отказал да получи талона за медицинско изследване с №0059303. Нарушението е квалифицирано по чл. 174, ал.3, предл.1 от ЗДвП.

Доказателствената сила на съставения АУАН не е оборена от страна на жалбоподателя. Събраните доказателства по административната преписка, съгласно чл. 171, ал.1 изр.първо от АПК имат доказателствена сила в настоящия процес. На основание чл. 189, ал.2 от ЗДвП, съдът при преценката на валидността на АУАН, намира, че същият е съставен от компетентен орган, съдържа описание на нарушението, дата, място и обстоятелствата, при които е извършено, съдържат се необходимите индивидуализиращи данни, за съставянето му. Не подлежи на преценка от съда по настоящия спор съставомерността на посоченото като извършено в АУАН административно нарушение, а следва да се прецени само валидността на този акт в горния аспект, поради което е и валидно доказателство, обвързващо съда във вр. с чл. 189, ал.2 от ЗДвП, по отношение на установеното от фактическа страна в мотивите на процесната заповед. Поради това заявените възражения от жалбоподателя относно законосъобразността на проведеното административнонаказателни производство и имал ли е качеството на водач на МПС са относими при евентуалното оспорване на издаденото наказателно постановление, но са неотнесими към законосъобразността на оспорената ЗППАМ. Поради това съдът не обсъжда и събраните по инициатива на жалбоподателя гласни доказателства.

ПАМ е наложена за най-краткия предвиден в закона срок – 6 месеца, поради което не са налице предпоставки за ревизирането му.

От събраните по делото доказателства безспорно се установява, материалноправната предпоставка за издаването на заповед за прилагане на ПАМ по чл. 171, т.2а от ЗДвП, което е самостоятелно основание за налагането на тази мярка.

Заповедта за налагане на ПАМ е съобразена и с целта на закона. Целта на ЗДвП е регламентирана в чл. 1, ал.2, както и в чл. 171 от ЗДвП и тя е опазването на живота и здравето на участниците в движението по пътищата, както и преустановяването на административните нарушения, които от този вид са с висока степен на обществена опасност.

По изложените съображения обжалваната заповед е издадена от компетентен орган, при липса на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта на закона. Поради това жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, в тежест на жалбоподателя остават направените по делото разноски. Ответникът не претендира разноски, няма доказателства и да е направил такива, поради което не следва да му бъдат присъждани.

Предвид изложеното, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Й. Г. Н. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу Заповед № 19 - 0367-000157/26.08.2019г., издадена от Началник на РУ В. към ОД на МВР П., с която на основание чл. 171, ал. 2а, б. "б" от ЗДвП е наложена ПАМ - прекратяване на

регистрацията за срок от 6 месеца на лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] .

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: